BESLUT

RÅDETS BESLUT (EU) 2022/895

av den 24 maj 2022

om bemyndigande att inleda förhandlingar på Europeiska unionens vägnar om en övergripande internationell konvention om motverkande av användningen av informations- och kommunikationsteknik för brottsliga ändamål

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 82.1 och 82.2 samt artikel 83.1 jämförda med artikel 218.3 och 218.4,

med beaktande av Europeiska kommissionens rekommendation, och

av följande skäl:

(1) Den 27 december 2019 antog Förenta nationernas generalförsamling resolution 74/247 om motverkande av användningen av informations- och kommunikationsteknik för brottsliga ändamål, där det beslutades att en öppen mellanstatlig ad hoc-expertkommitté, som representerar alla regioner, skulle inrättas för att utarbeta en övergripande internationell konvention om motverkande av användningen av informations- och kommunikationsteknik för brottsliga ändamål.

(2) Unionen har redan antagit regler som täcker vissa, men inte alla, aspekter som troligen planeras ingå i den övergripande internationella konventionen om motverkande av användningen av informations- och kommunikationsteknik för brottsliga ändamål. Dessa regler omfattar i synnerhet instrument som rör materiell straffrätt ([1]), polissamarbete och straffrättsligt samarbete ([2]) samt miniminormer för processuella

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/93/EU av den 13 december 2011 om bekämpande av sexuella övergrepp mot barn, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt om ersättande av rådets rambeslut 2004/68/RIF (EUT L 335, 17.12.2011, s. 1); Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/40/EU av den 12 augusti 2013 om angrepp mot informationssystem och om ersättande av rådets rambeslut 2005/222/RIF (EUT L 218, 14.8.2013, s. 8); Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2019/713 av den 17 april 2019 om bekämpande av bedrägeri och förfalskning som rör andra betalningsmedel än kontanter och om ersättande av rådets rambeslut 2001/413/RIF (EUT L 123, 10.5.2019, s. 18).

([2]) Rådets akt av den 29 maj 2000 om att i enlighet med artikel 34 i Fördraget om Europeiska unionen upprätta konventionen om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål mellan Europeiska unionens medlemsstater (EGT C 197, 12.7.2000, s. 1); Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1727 av den 14 november 2018 om Europeiska unionens byrå för straffrättsligt samarbete (Eurojust), och om ersättning och upphävande av rådets beslut 2002/187/RIF (EUT L 295, 21.11.2018, s. 138); Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53); rådets rambeslut 2002/465/RIF av den 13 juni 2002 om gemensamma utredningsgrupper (EGT L 162, 20.6.2002, s. 1); rådets rambeslut 2009/948/RIF av den 30 november 2009 om förebyggande och lösning av tvister om utövande av jurisdiktion i straffrättsliga förfaranden (EUT L 328, 15.12.2009, s. 42); Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/41/EU av den 3 april 2014 om en europeisk utredningsorder på det straffrättsliga området (EUT L 130, 1.5.2014, s. 1).

rättigheter ([3]) och dataskydds- och integritetsgarantier ([4]). Då förslag till lagstiftning redan har lagts fram och diskuterats inom ytterligare angränsande områden bör dessa förslag också beaktas i den mån de syftar till att stärka den unionsrättsliga ramens verkningsfullhet.

(3) Därför kan en övergripande internationell konvention om motverkande av användningen av informations- och kommunikationsteknik för brottsliga ändamål påverka vissa unionsregler eller ändra deras räckvidd.

(4) För att skydda unionsrättens integritet och säkerställa att bestämmelserna i internationell rätt och i unionsrätten förblir samstämmiga måste kommissionen, tillsammans med medlemsstaterna, med avseende på frågor som omfattas av unionens befogenhet, såsom den definieras i fördragen, och med avseende på vilka unionsbestämmelser har antagits, delta i förhandlingarna om en övergripande internationell konvention om motverkande av användningen av informations- och kommunikationsteknik för brottsliga ändamål.

(5) Den 22 mars 2021 antog rådet slutsatser om EU:s strategi för cybersäkerhet för ett digitalt decennium. I slutsatserna erinrade rådet om att ett antal olika punkter i förhandlingarna om en övergripande internationell konvention om motverkande av användningen av informations- och kommunikationsteknik för brottsliga ändamål skulle kunna röra den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken, och framhöll att det ”stödjer och främjar konventionen om it-brottslighet (Budapestkonventionen) och det pågående arbetet med det andra tilläggsprotokollet till den konventionen. Dessutom fortsätter rådet att delta i multilaterala utbyten om cyberbrottslighet, inbegripet i processer som rör Europarådet, FN:s drog och brottsbekämpningsbyrå (UNODC) och FN:s kommission för brottsförebyggande arbete och straffrätt, i syfte att säkerställa ett förstärkt internationellt samarbete för bekämpning av it-brottslighet, inbegripet utbyte av bästa praxis och teknisk kunskap samt stöd till kapacitetsuppbyggnad, samtidigt som mänskliga rättigheter och grundläggande friheter respekteras, främjas och skyddas”.

(6) Detta beslut bör inte påverka fördelningen av befogenhet mellan unionen och dess medlemsstater, såsom den definieras i fördragen, medlemsstaternas deltagande i förhandlingarna om en övergripande internationell konvention om motverkande av användningen av informations- och kommunikationsteknik för brottsliga ändamål eller eventuella därpå följande beslut att ingå, underteckna eller ratificera en sådan konvention.

(7) Förhandlingsdirektiven i addendumet till detta beslut är riktade till kommissionen och kan komma att revideras och vidareutvecklas om detta är lämpligt beroende på hur förhandlingarna utvecklas.

(8) I enlighet med principen om lojalt samarbete bör kommissionen och medlemsstaterna ha ett nära samarbete under förhandlingsprocessen, inbegripet genom regelbundna kontakter med medlemsstaternas experter och företrädare i New York och Wien.

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 280, 26.10.2010, s. 1); Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden (EUT L 142, 1.6.2012, s. 1); Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/48/EU av den 22 oktober 2013 om rätt till tillgång till försvarare i straffrättsliga förfaranden och förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder samt om rätt att få en tredje part underrättad vid frihetsberövande och rätt att kontakta tredje parter och konsulära myndigheter under frihetsberövandet (EUT L 294, 6.11.2013, s. 1); Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/1919 av den 26 oktober 2016 om rättshjälp för misstänkta och tilltalade i straffrättsliga förfaranden och för eftersökta personer i förfaranden i samband med en europeisk arresteringsorder (EUT L 297, 4.11.2016, s. 1); Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/800 av den 11 maj 2016 om rättssäkerhetsgarantier för barn som är misstänkta eller tilltalade i straffrättsliga förfaranden (EUT L 132, 21.5.2016, s. 1); Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/343 av den 9 mars 2016 om förstärkning av vissa aspekter av oskuldspresumtionen och av rätten att närvara vid rättegången i straffrättsliga förfaranden (EUT L 65, 11.3.2016, s. 1).

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1); Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89); Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/136/EG av den 25 november 2009 om ändring av direktiv 2002/22/EG om samhällsomfattande tjänster och användares rättigheter avseende elektroniska kommunikationsnät och kommunikationstjänster, direktiv 2002/58/EG om behandling av personuppgifter och integritetsskydd inom sektorn för elektronisk kommunikation och förordning (EG) nr 2006/2004 om samarbete mellan de nationella tillsynsmyndigheter som ansvarar för konsumentskyddslagstiftningen (EUT L 337, 18.12.2009, s. 11).

(9) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 42.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ([5]) och avgav ett yttrande den 18 maj 2022 ([6]).

(10) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 21 om Förenade kungarikets och Irlands ställning med avseende på området med frihet, säkerhet och rättvisa, fogat till fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget) och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget), och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 4 i det protokollet, deltar Irland inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.

(11) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av detta beslut, som inte är bindande för eller tillämpligt på Danmark.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Kommissionen bemyndigas härmed att på unionens vägnar, med avseende på frågor som omfattas av unionens befogenhet, såsom den definieras i fördragen, och med avseende på vilka unionsbestämmelser har antagits, inleda förhandlingar om en övergripande internationell konvention om motverkande av användningen av informations- och kommunikationsteknik för brottsliga ändamål.

2. Förhandlingarna ska föras på grundval av rådets förhandlingsdirektiv, vilka återges i addendumet till detta beslut och vilka vid behov får revideras och vidareutvecklas om detta är lämpligt beroende på hur förhandlingarna utvecklas.

Artikel 2

Förhandlingarna ska föras i samråd med arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete, som härmed utses till särskild kommitté i den mening som avses i artikel 218.4 i EUF-fördraget.

Kommissionen ska regelbundet rapportera tillbaka till och samråda med den särskilda kommitté som avses i första stycket om åtgärder som vidtas enligt detta beslut.

På rådets begäran ska kommissionen rapportera, inbegripet skriftligen, till rådet om genomförandet och resultatet av förhandlingarna.

I den mån förhandlingarna rör frågor där både unionen och dess medlemsstater har befogenhet ska kommissionen och medlemsstaterna ha ett nära samarbete under förhandlingsprocessen, i syfte att säkerställa enighet i unionens och dess medlemsstaters internationella representation.

Artikel 3

Detta beslut och dess addendum ska offentliggöras omedelbart efter det att de antagits.

Artikel 4

Detta beslut riktar sig till kommissionen.

([5]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

([6]) Yttrande av den 18 maj 2022 (ännu inte offentliggjort i EUT).

Utfärdat i Bryssel den 24 maj 2022.

På rådets vägnar
B. LE MAIRE
Ordförande

ADDENDUM

FÖRHANDLINGSDIREKTIV FÖR EN ÖVERGRIPANDE INTERNATIONELL KONVENTION OM MOTVERKANDE AV ANVÄNDNINGEN AV INFORMATIONS- OCH KOMMUNIKATIONSTEKNIK FÖR BROTTSLIGA ÄNDAMÅL

När det gäller förhandlingsprocessen bör unionen sträva efter att uppnå följande:

1. Förhandlingsprocessen är öppen, inkluderande och transparent och bygger på samarbete i god tro.

2. Förhandlingsprocessen möjliggör för alla berörda parter, däribland företrädare för det civila samhället, den privata sektorn, den akademiska världen och icke-statliga organisationer, att delta på ett meningsfullt sätt.

3. Bidrag från alla FN-medlemmar beaktas på lika villkor, varigenom en inkluderande process säkerställs.

4. Förhandlingsprocessen bygger på ett ändamålsenligt och realistiskt arbetsprogram.

När det gäller de allmänna målen för förhandlingarna bör unionen sträva efter att uppnå följande:

5. Samtidigt som en hög skyddsnivå säkerställs för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter fungerar konventionen som ett effektivt instrument för brottsbekämpande och rättsliga myndigheter i den globala kampen mot it-brottslighet, med syftet att främja och stärka åtgärder för att förebygga och bekämpa it-brottslighet mer ändamålsenligt och effektivt, att även främja och underlätta internationellt samarbete, att säkerställa en hög skyddsnivå för brottsoffers rättigheter samt att stödja kapacitetsuppbyggnad och tekniskt bistånd i kampen mot it-brottslighet.

6. Den befintliga ramen med beprövade internationella och regionala instrument och insatser som återspeglas i FN:s generalförsamlings resolutioner 74/247 och 75/282 beaktas fullt ut. Konventionen är därför förenlig med befintliga internationella instrument, särskilt Förenta nationernas konvention mot gränsöverskridande organiserad brottslighet från 2000 och dess protokoll, Förenta nationernas konvention mot korruption från 2003 samt Europarådets Budapestkonvention från 2001 om it-brottslighet och dess protokoll, men även andra relevanta internationella och regionala instrument, i synnerhet avseende skyddet av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter. I konventionen undviks all inverkan på tillämpningen av eller den fortsatta anslutningen av länder till dessa befintliga instrument samt undviks i möjligaste mån onödig dubblering.

7. Arbetet i och de resultat som läggs fram av den öppna mellanstatliga expertgruppen för genomförande av en övergripande studie om it-brottslighet i enlighet med FN:s generalförsamlings resolution 75/282 beaktas fullt ut.

8. Bestämmelserna i konventionen ger största möjliga skydd av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna. EU:s medlemsstater bör kunna följa folkrätten och EU-lagstiftningen, inbegripet de grundläggande rättigheterna, friheterna och de allmänna principerna i EU-rätten, såsom de fastställs i EU-fördragen och i stadgan om de grundläggande rättigheterna. Bestämmelserna i konventionen bör också vara förenliga med EU:s och dess medlemsstaters internationella handelsförpliktelser.

När det gäller förhandlingarnas sakinnehåll bör unionen sträva efter att uppnå följande:

9. Konventionen innehåller definitioner av brott som endast kan begås med hjälp av datasystem.

10. Förutsatt att tillräckliga villkor och skyddsåtgärder samt ett adekvat skydd av mänskliga rättigheter och grundläggande friheter garanteras skulle konventionen, som ett undantag från den princip som fastställs i punkt 9, kunna innehålla definitioner av brott som kan begås utan användning av datasystem, men som under vissa omständigheter kan möjliggöras genom användning av datasystem, dock endast i fall där användningen av datasystem väsentligt ändrar brottens egenskaper eller konsekvenser.

11. Definitionen av brotten är tydlig, snäv och teknikneutral. Definitionerna är förenliga med definitionerna i andra relevanta internationella eller regionala konventioner, särskilt när det gäller it-brottslighet, och med internationella människorättsnormer och grundläggande friheter.

12. Konventionen innehåller bestämmelser om medhjälp och, i tillämpliga fall, försök till sådana brott, om både fysiska och juridiska personers ansvar för sådana brott, om fastställande av behörighet i fråga om sådana brott och om effektiva, proportionerliga och avskräckande påföljder och åtgärder i samband med sådana brott vilka är förenliga med andra relevanta internationella eller regionala konventioner, särskilt på området organiserad brottslighet eller it-brottslighet, och med internationella människorättsnormer.

13. I konventionen föreskrivs straffprocessrättsliga åtgärder som gör det möjligt för myndigheter att effektivt utreda it-brott, vilket, förutsatt att det finns tillräckliga skyddsåtgärder, skulle kunna inbegripa åtgärder för att bevara eller inhämta elektroniska bevis för varje brott som del av en brottsutredning eller ett straffrättsligt förfarande och – om det dessutom finns ett påvisat behov och mervärde – åtgärder för att frysa och förverka vinning av sådana brott, med vederbörlig hänsyn till proportionalitets-, legalitets- och nödvändighetsprinciperna, rätten till skydd för privatlivet och skyddet av personuppgifter.

14. Dessa straffprocessrättsliga åtgärder står inte i strid med andra relevanta internationella eller regionala konventioner, särskilt när det gäller organiserad brottslighet eller it-brottslighet, och är förenliga med sådana konventioner och med internationella människorättsnormer och grundläggande friheter.

15. Processrättsliga åtgärder för att bevara eller inhämta elektroniska bevis innehåller en tydlig och snäv definition av vilken typ av data som omfattas. Processrättsliga åtgärder för samarbete med enheter i den privata sektorn säkerställer att bördan för sådana enheter är proportionerlig och att enheter inom den privata sektorn fullt ut respekterar lagar om skydd av användarnas mänskliga rättigheter. Konventionen skapar rättslig tydlighet för leverantörer av onlinetjänster (t.ex. internetleverantörer) i deras kontakter med brottsbekämpande myndigheter i konventionsstaterna. Processrättsliga åtgärder för avlägsnande av olagligt innehåll avser endast olagligt innehåll som är tillräckligt specifikt och snävt definierat i konventionen.

16. I konventionen föreskrivs samarbetsåtgärder som gör det möjligt för myndigheter i olika stater som är parter i instrumentet att samarbeta effektivt genom ömsesidig rättslig hjälp, inbegripet genom inrättande av kontaktpunkter, i brottsutredningar eller straffrättsliga förfaranden rörande brott som definieras i instrumentet. I konventionen kan sådana samarbetsåtgärder också föreskrivas för att bevara eller inhämta elektroniska bevis för något brott som del av en brottsutredning eller ett straffrättsligt förfarande, förutsatt att dessa åtgärder är föremål för tillräckliga villkor och skyddsåtgärder enligt staternas nationella rätt, som ska innehålla adekvat skydd för mänskliga rättigheter och grundläggande friheter.

17. Dessa samarbetsåtgärder är förenliga med andra relevanta internationella eller regionala konventioner, särskilt när det gäller organiserad brottslighet eller it-brottslighet, och strider inte mot sådana konventioner, internationella människorättsnormer eller grundläggande friheter.

18. Samarbetsåtgärderna omfattas av de villkor som föreskrivs i den anmodade partens lagstiftning och föreskriver breda skäl för vägran, såsom att säkerställa skyddet av de grundläggande rättigheterna, inbegripet rätten till skydd av personuppgifter, även i samband med överföring av personuppgifter, och förekomsten av dubbel straffbarhet.

19. Konventionen föreskriver strikta villkor och starka skyddsåtgärder för att säkerställa att EU:s medlemsstater kan respektera och skydda de grundläggande rättigheterna, friheterna och allmänna principerna i EU-rätten, såsom de fastställs i EU-fördragen och i stadgan om de grundläggande rättigheterna, särskilt proportionalitets-, legalitets- och nödvändighetsprinciperna för brott och påföljder, rättssäkerhetsgarantier och processuella rättigheter, rätten till effektiv rättslig prövning, oskuldspresumtion, rätten till en rättvis rättegång och rätten till försvar för personer som är föremål för straffrättsliga förfaranden, rätten att inte lagföras eller straffas två gånger för samma brott samt rätten till integritet, rätten till skydd av personuppgifter och data från elektronisk kommunikation när sådana uppgifter behandlas, inbegripet för överföring till myndigheter i länder utanför Europeiska unionen, och rätten till yttrandefrihet och informationsfrihet. Konventionen säkerställer särskilt att EU:s medlemsstater kan uppfylla kraven för internationella överföringar av personuppgifter i den mening som avses i direktiv (EU) 2016/680, förordning (EU) 2016/679 och direktiv 2002/58/EG. Villkoren och garantierna säkerställer också skyddet av de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna i enlighet med internationella människorättsnormer. Detta gäller hela konventionen, inbegripet processrättsliga åtgärder och samarbetsåtgärder, även sådana som avsevärt kan inkräkta på enskildas rättigheter.

20. Konventionen utgör en grund för frivilliga kapacitetsuppbyggande åtgärder för att stödja länder i deras förmåga att genomföra effektiva utredningar och förfaranden avseende it-brottslighet och att inhämta elektroniska bevis för utredningar och lagföring av andra brott, bland annat genom tekniskt bistånd och utbildning. UNODC har en tydligt beskriven roll för genomförandet av sådana åtgärder.

21. Konventionen säkerställer att offer för it-brottslighet får lämpligt stöd, skydd och tillgång till kompensation.

22. Konventionen utgör en grund för praktiska åtgärder för förebyggande av it-brottslighet som är tydligt definierade och strikt begränsade samt åtskilda från straffprocessrättsliga åtgärder som skulle kunna inkräkta på enskildas eller juridiska personers rättigheter och friheter.

När det gäller konventionens sätt att fungera bör unionen sträva efter att uppnå följande:

23. Konventionen bevarar befintliga globala och regionala instrument och det pågående internationella samarbetet i den globala kampen mot it-brottslighet. I synnerhet kan Europeiska unionens medlemsstater i sina ömsesidiga förbindelser fortsätta att tillämpa Europeiska unionens regler.

24. I konventionen föreskrivs en lämplig mekanism för att säkerställa genomförandet av konventionen och föreskrivs slutbestämmelser, bland annat om tvistlösning, undertecknande, ratificering, godtagande, godkännande och anslutning, ikraftträdande, ändring, tillfälligt upphävande, uppsägning och depositarie samt språk som när så är möjligt och lämpligt utformas i enlighet med bestämmelserna i andra relevanta internationella eller regionala konventioner, särskilt på området organiserad brottslighet eller it-brottslighet.

25. Konventionen gör det möjligt för Europeiska unionen att bli part i konventionen.

Förhandlingsförfarandet ska generellt vara som följer:

26. Kommissionen bör sträva efter att säkerställa att konventionen är förenlig med relevant unionslagstiftning och unionspolitik samt med unionens åtaganden enligt andra relevanta multilaterala avtal.

27. Kommissionen bör förhandla på unionens vägnar, i frågor som omfattas av unionens behörighet, i enlighet med fördragen, och avseende vilka unionen har antagit bestämmelser.

28. Förhandlingarna, och varje förhandlingsrunda, måste förberedas i god tid. I detta syfte ska kommissionen underrätta rådet om den förväntade tidsplanen och om vilka frågor som ska förhandlas och dela med sig av relevant information i ett så tidigt skede som möjligt.

29. I enlighet med principen om lojalt samarbete bör kommissionen och medlemsstaterna ha ett nära samarbete under förhandlingsprocessen, inbegripet genom regelbundna kontakter med medlemsstaternas experter och företrädare i Wien och New York.

30. Förhandlingssessionerna ska föregås av ett möte i arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete så att centrala frågor kan fastställas, yttranden formuleras och vägledning ges, inbegripet formulering av uttalanden och reservationer, enligt vad som är lämpligt.

31. Kommissionen ska rapportera till arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete om förhandlingarnas resultat efter varje förhandlingssession, inbegripet skriftligen.

32. Kommissionen ska underrätta rådet och samråda med arbetsgruppen för straffrättsligt samarbete om alla viktiga frågor som skulle kunna komma upp under förhandlingarna.